

AV. 8, 6, 10. — 2) = कुमूल *Kornkammer, Kornboden* AK. 3, 4, 40, 43.

TRIK. 2, 9, 6. कुमूलपाद *gaṇa* कस्त्यादि zu P. 5, 4, 138.

1. कुमृति (1. कु + मृति) f. *schlechte Wege, Betrugerei, Gaukelei* AK. 1, 1, 3, 30. H. 377. कुमृत्या विभवांस्वेषी TRIK. 3, 1, 9. H. 475. Zauberei 926.

2. कुमृति (wie eben) adj. *schlechte Wege gehend* BHIG. P. 8, 23, 7.

कुस्तुभ m. ein Beiname Vishṇu's BHAR. und andere Erkl. zu AK. ÇKDr. — Aus कौस्तुभ geschlossen.

कुस्तुम्बरी f. *Koriander* BHAR. zu AK. im ÇKDr. Suçr. 1, 218, 4. कुस्तुवुर्युः (sic) 2, 493, 14.

कुस्तुम्बरु m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Kuvera MBH. 2, 397.

कुस्तुम्बुरु = कुस्तुम्बरी, m. *die Pflanze, n. die Körner* P. 6, 1, 143. AK. 2, 9, 38. H. 419. Suçr. 1, 217, 3. 371, 4. 2, 100, 16. 120, 20. 283, 20. 413, 14. — Wird in 1. कु + तुम्बुरु zerlegt.

कुस्त्री (1. कु + स्त्री) f. *eine schlechte Frau* gaṇa युवादि zu P. 5, 1, 130.

कुस्मय् (von 1. कु + स्मय), कुस्मयते *lächeln; errathen, vorhersehen* Dhātup. 33, 37.

कुस्वामिन् (1. कु + स्वामिन्) m. *ein schlechter Herr* PAṆKAT. 73, 11.

कुहू s. विषूकुहू.

1. कुहू (von 1. कु) adv. ved. *wo* P. 5, 3, 13. 7, 2, 104. VOP. 7, 110. यं स्मिं पृच्छति कुहू सेति घोरम् RV. 2, 12, 5. 1, 46, 9. 117, 12. 5, 74, 2. 10, 22, 1. 40, 1. किमावरोचः कुहू कस्य शर्मन् 129, 1. Mit स्विदः कुहू स्विदिन्द्रः 6, 21, 4. कुहू स्विदोषा कुहू वस्तोरश्चिनो 10, 40, 2. Mit चिद् *wo immer, irgendwo, irgendwohin*: कुहू चित्सत्तौ 1, 184, 1. कुहू चिद्विद्युः 24, 10. — Vgl. कुहूचिद्विद्.

2. कुहू und कुहू P. 6, 1, 216. m. ein Bein. Kuvera's TRIK. 1, 1, 78. H. 189. ऋकुहू R. 2, 109, 27 bedeutet ohne Zweifel *kein Betrüger, kein Heuchler, ehrlich*. Statt ऋकुहू liest GOM. 2, 118, 27 ऋनुहू. Hier ist कुहू viell. das interr. adv. und die übertragene Bedeutung aus der von den Taschenspielern an die Zuschauer gerichteten Frage *wo* (näml. *ist der Gegenstand geblieben?*) zu erklären. WEBER's Vermuthung, dass कुहू auf कुहू = *κεῦδω* = *गुहू* zurückzuführen sei, spricht uns jedoch mehr aa. Vgl. कुहूक, कुहून, कुहूय्.

कुहूक Up. 2, 38. 1) adj. subst. *Schelm, Gaukler, Betrüger* H. 377. हे-प्यैरपनैरहितैश्च तस्य (भर्तुः) मिथस्व नित्यं कुहूकोदितैश्च MBH. 3, 14718. सर्वं तणेन तदभूदसदीशरिक्तं भस्मन्कुतं कुहूकराद्विमिवोत्समूष्याम् BHIG. P. 1, 15, 21. केयं कुहूक मत्स्यानं रथमारोपिता 9, 23, 33. 3, 15, 32. ऋकुहूक *nicht Charlatan* Suçr. 2, 290, 6. — 2) m. *eine Art Frosch* Suçr. 2, 290, 6. — 3) m. N. pr. eines Schlangenkönigs: क्राद्वेयाणां सर्पाणां नैक्रशिरसो क्राधवशो नाम गणाः कुहूकतन्त्रकालियमुषेणादिप्रधाना मरुभोगवन्तः BHIG. P. 5, 24, 29. द्विजोपमृष्टः कुहूकस्तन्त्रको वा दशतु (माम्) 1, 19, 15. BURN.: *puissé-je être mordu par le faux serpent qu'envoie le Brāhmaṇe!* Vgl. कुहू. — 4) n. *Gaukelei, Betrugerei* H. 926. कुहूकचकितो लोकः सत्ये ऽप्यपामधीक्षते HIT. IV, 101. कुहूकाभिज्ञ KATHAS. 19, 75. तस्येन्द्रियं विमथितं कुहूकैर्न श्रेकुः BHIG. P. 1, 11, 37. निरस्तकुहूक 1, 1. कुहूकजीविन् *von Gaukeleien, Taschenspielerkünsten lebend* MBH. im ÇKDr. — 5) f. कुहूका (कुहूना?) dass.: इन्द्रजालं च माया वै कुहूका वापि नोदृष्या MBH. 3, 5461. — Desselben Ursprungs wie 2. कुहू.

कुहूकस्वन (कु^० onomat. + स्वन) m. *ein wilder Hahn, Phasianus gallus* H. 1342. Auch कुहूकस्वर m. H. 86.

कुहूचिद्विद् (1. कुहू - चिद् + विद्) adj. *wo immer seiend* RV. 7, 32, 19. कुहून 1) adj. *missgünstig, neidisch* H. 391. MED. n. 32. H. 156. —

2) m. a) *Maus*. — b) *Schlange* H. an. 3, 367. — c) N. pr. eines Mannes MBH. 3, 15598. — 3) f. *Heuchelei* AK. 2, 7, 52. H. 379. H. an. MED. — 4) n. a) *eine Art Thongefäß*. — b) *ein Glasgeschirr* MED. — Vgl.

2. कुहू und कुहूक.

कुहूनिका f. = कुहूना ÇABDAR. im ÇKDr.

कुहूय् (von 2. कुहू), कुहूयते *Jemand durch Taschenspielerkünste blenden, betriegen* Dhātup. 33, 47. कुहूयते कुहूकेनेन्द्रजालिको लोकम् DURGAD. bei WEST.

कुहूया adv. so v. a. 1. कुहूः यत्ना पृच्छादोज्ञानः कुहूया कुहूयाकृते RV. 8, 24, 30.

कुहूयाकृति (कु^० + कृति) adj. *wo Beschäftigung habend, s. u. d. vor.* Art.

कुहूर 1) m. N. pr. einer Schlange aus der Sippe Krodhavaça H. 1311, Sch. MED. r. 137. MBH. 1, 2701. HARIV. 229. Vgl. कुहूक. — 2) n. a) *Höhle, Höhlung* AK. 1, 2, 3, 1. H. 1363. an. 3, 538. MED. शिखरिकुहूर BHARTR. 3, 29, 88. HIT. 38, 2. करिकुम्भनूतुकुहूर PRAB. 3, 15. काण्डुकुहूर MAH'N. 221. स्वदुहूकुहूरे BHIG. P. 3, 28, 33. — b) *Ohr*. — c) *Kehle*. — d) *Kehl-laut*. — e) *Nähe* AGJAPALA im ÇKDr. — f) *Begattung* (vgl. कुहूरित) DAÇAK. 87, 13. — Ist viell. auch auf कुहू = *गुहू* (vgl. u. 2. कुहू) zurückzuführen.

कुहूरित n. *Lärm, Geschrei* (TRIK. 1, 1, 118. H. an. 4, 105); insbes. *der Gesang des indischen Kuckucks und ein beim Beischlaf hervorgebrachter Laut* H. an. MED. I. 194.

कुहूलि m. *Blumen und Betel, welche den Hochzeitsgästen gerichtet werden*, TRIK. 2, 7, 30.

कुहू f. N. einer Pflanze (कुहूकी) ÇABDAR. im ÇKDr.

कुहूरीन (1. कु + ह्री^०) m. N. pr. eines Mannes PRAVANIDHJ. in Verz. d. B. H. 35.

कुहूवती f. ein Bein. der Durgā H. 52.

कुहू f. SIDDH. K. 248, b, 11. 1) = कुहू 1. H. 151. — 2) = कुहू 2. VP. 183. N. 80. — 3) = कुहू 3: *कोचिलानी कुहूरैः* MBH. 15, 724.

कुहूकुहूय्, कुहूकुहूयते *seine Verwunderung an den Tag legen*: यो तु दृष्ट्वा भगवतो जनः कुहूकुहूयते । एकान्शेति तामाहुः कुहूमङ्गिरसः सुताम् || MBH. 3, 14129. — Bei der Bildung dieses Wortes von 1. कुहू hat man beim Wechsel des Vocals in der ersten Hälfte eine Annäherung an कुहू beabsichtigt.

कुहू f. 1) *Neumond* (person. eine Tochter von Aṅgira-) Z. d. d. m. G. 9. LVIII. NIK. 11, 31. fgg. H. 151. an. 2, 597. MED. h. 2. AV. 7, 47, 1. 2. TS. 1, 8, 9, 1. 3, 4, 9, 1. 6. AIT. BR. 3, 47. 7, 11. ÇAT. BR. 9, 5, 1, 38. SHADY. BR. in Ind. St. 1, 39. ÇANKH. ÇB. 9, 28, 2. M. 3, 86. MBH. 3, 14129. 14451. HARIV. 1337. VP. 82. 225. BHIG. P. 4, 1, 34. 29, 72. — 2) N. pr. eines der 7 Flüsse in Plakshadvipa BHIG. P. 5, 20, 10. — 3) onomat. *der Laut des indischen Kuckucks* H. an. MED. उन्मिलति कुहूः कुहूरिति कलौ-तालाः पिकानो गिरः ÇIT. 1, 47. Vgl. कुहूकाण्ड. कुहूमुख, कुहूरव. —